30 Μαΐου 2013

Πάσχα Κυρίου, Πάσχα στην Κορέα

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Η Μεγάλη Εβδομάδα του Θείου Πάθους αποτελεί σταθμό και έμπνευση όχι μόνο για τους εκκλησιαστικούς ποιητές, αλλά και για κάθε πιστό Χριστιανό. Οι πιστοί γεμάτοι δέος και συγκίνηση γονατίζουν στα πόδια του Ιησού, προσφέροντας το περίσσευμα η και το υστέρημα της καρδιάς τους. Οι σπουδαίοι υμνογράφοι της Εκκλησίας μας με τους θεσπέσιους ύμνους τους ζωγραφίζουν τα γεγονότα με τέτοιο τρόπο ώστε η καρδιά και ο νους του καθενός να εγκαταλείπει τα γήινα και να ανυψώνεται στα ουράνια. Συνταιριάζουν και σφιχτοδένουν το διαχρονικό εδώ, με την αιώνια εκεί κατάσταση οδηγώντας μας, μέσα από μια «οδό λυτρωτικών δακρύων», στην κοινή Ανάσταση. Με τις κατάλληλες προετοιμασίες που η Εκκλησία έχει θεσπίσει ο καθένας αγωνίζεται να πορευθεί και να αναβεί, υπερβαίνοντας τον δικό του καθημερινό Γολγοθά, στα Ιεροσόλυμα. Να δώσει μαρτυρία, με τον δικό του τρόπο, ότι αληθώς ανέστη ο Κύριος.

Το αυτό συνέβη και στην μακρινή Κορέα με τις ακοές και τις απειλές του πολέμου να την βαραίνουν περισσότερο φέτος. Οι πιστοί σε όλες τις Ενορίες από την Κυριακή των Βαΐων άρχισαν πορεία ανοδική, κοπιαστική... Κρατώντας τα βάγια των φοινίκων, και ψάλλοντας Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου, άρχισαν την συμπόρευση για την συσταύρωση. Με κατάλληλη προετοιμασία έγιναν συνδαιτυμόνες του καινού της αμπέλου γεννήματος, ελπίζοντας ότι θα απολαύσουν και το ανέσπερο φως της Βασιλείας Του. Στις βραδινές ακολουθίες ο μητροπολιτικός ναός του αγίου Νικολάου παλλόταν από τις μελίρρυτες φωνές της χορωδίας όπου με καρδιακή φωνή απέδιδε τους μεταφρασμένους

μεγαλοβδομαδιάτικους ύμνους στην κορεατική. Οι πιστοί σε στάση προσευχής αφουγκράζονταν προσευχόμενοι και προσεύχονταν αφουγραζόμενοι. Η ησυχία απόλυτη... Η τάξη σχεδόν μοναστηριακή... Την ίδια διψασμένη διάθεση έδειχναν και κατά την ώρα του κηρύγματος από τον Σεβασμιώτατο. Όλοι τους με τα ώτα της ψυχής και του σώματος ανοικτά ρουφούσαν τα εμπνευσμένα κατηχητικά λόγια.

Το μυστήριο της ιεράς εξομολογήσεως δεν έπαυσε ούτε στιγμή να θεραπεύεται καθ᾽ όλη την Μ. Εβδομάδα. Καθημερινώς οι πιστοί μας προσέρχονταν να καταθέσουν τα κρίματά τους στον φιλάνθρωπο Κύριο. Σε όλες τις ιερές Ακολουθίες, πρωινές και απογευματινές, το εκκλησίασμα συμμετείχε ενεργά. Κατόπιν όλοι μαζί βοηθούσαν στην προετοιμασία του ναού και του Ιεραποστολικού Κέντρου ώστε να είναι όλα έτοιμα για να υποδεχθούν την εορτή των εορτών, την Ανάσταση του Κυρίου. Την Μ. Πέμπτη, μετά την πανηγυρική θ. Λειτουργία, βάφτηκαν σε παγκοινιά τα πασχαλινά αυγά. Πάνω από τρεις χιλιάδες αυγά ετοιμάστηκαν για να μοιραστούν στους πιστούς το βράδυ της Αναστάσεως και στον εσπερινό της Αγάπης. Την Μ. Παρασκευή ο Επιτάφιος, για πρώτη φορά, λιτανεύτηκε γύρω από τον ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου, μετά από τα έργα αναπλάσεως του χώρου, που έγιναν τους περασμένους μήνες. Η εμπειρία για όλους ήταν μοναδική και συγκινητική. Η χορωδία, τα παπαδάκια με λαμπάδες, εξαπτέρυγα και λάβαρα, ο Επιτάφιος, οι Ιερείς, οι Διάκονοι, ο Μητροπολίτης και οι πιστοί αποτελούσαν την μεγάλη και μακριά συνοδευτική πομπή της Ζωής εν τάφω. Το Μεγάλο και υπερευλογημένο Σάββατο το πρωί ο κατάμεστος μητροπολιτικός

ναός δονήθηκε από τις ψαλμωδίες των Τριών Παίδων και του προαναστάσιμου παιάνα Ανάστα ο Θεός... Τα βάγια, σύμβολα νίκης κι αθανασίας, προμηνούσαν τον επερχόμενο νυκτερινό θρίαμβο της Αναστάσεως.

Και έφτασε η πολυπόθητη ώρα. Μέσα στην κατασκότεινη εκκλησία, σαν από την καρδιά του Άδη μας κάλεσε ο Σεβασμιώτατος να λάβουμε φως από το ανέσπερο Φως. Όλο το πλήθος, μικροί μεγάλοι, νέοι και ηλικιωμένοι, Κορεάτες, Ουκρανοί, Έλληνες, Βούλγαροι, Σέρβοι, Ρώσοι, Ρουμάνοι, Αμερικανοί κ.α. παρέλαβαν στα χέρια τους το Άγιο Φως. Και μετά, έξω στα προπύλαια του ναού ακούστηκε το χαρμόσυνο μήνυμα Χριστός Ανέστη! Τα πρόσωπα φωτισμένα από χαρά κι ελπίδα έψαλαν με δύναμη και παλμό τον αναστάσιμο παιάνα Κορεατικά, Ελληνικά, Ρωσικά, Αγγλικά, Βουλγαρικά...

Μια ξεχωριστή μυσταγωγία ήταν η αναστάσιμη θ. Λειτουργία, στην οποία παρέμειναν όλοι μέχρι το τέλος. Τα ψαλώμενα, οι συγκινημένες φωνές της χορωδίας μας, μα πάνω απ᾽ όλα αυτό καθ’ αυτό το γεγονός της νίκης επί του θανάτου προσέδιδαν κάτι το μοναδικό και ξεχωριστό. Οι προετοιμασμένοι πιστοί για να μετέχουν στο μυστήριο της θ. Κοινωνίας πάρα πολλοί. Από τρία άγια ποτήρια οι λειτουργοί μετέδιδαν Σώμα και Αίμα Χριστού για πάνω από μισή ώρα.

Κι όταν τελείωσε η θ. Λειτουργία, μετά το μοίρασμα του αντιδώρου και των αυγών, κουρασμένοι, μα πνευματικά και ψυχικά ξεκούραστοι, όλοι μαζί κατευθυνθήκαμε για την κοινή τράπεζα της αγάπης.

Την Κυριακή το πρωί στις 11 τελέσθηκε ο Μ. Εσπερινός της Αγάπης. Από νωρίτερα οι Ιερείς και οι Διάκονοι, ντυμένοι τα άμφιά τους, οι ιερόπαιδες με θυμιατά και λαμπάδες και η χορωδία ψάλλωντας το αναστάσιμο δοξαστικό συνόδεψαν τον Επίσκοπο στο Ναό όπου στο κέντρο του ενδύθηκε τα αρχιερατικά άμφια για να αρχίσουμε την ακολουθία του Μ. Εσπερινού. Μέσα σε αναστάσιμη ατμόσφαιρα ζήσαμε την Πεντηκοστή πριν την Πεντηκοστή. Το Ευαγγελικό αναστάσιμο μήνυμα διαβάστηκε σε δεκατέσσερις γλώσσες. Και ύστερα από την πνευματική πληρότητα ακολούθησε η υλική ευφροσύνη. Γεύμα αγάπης για όλο τον κόσμο. Περί τις εξακόσιες μερίδες φαγητό προσφέρθηκε, και έφαγον πάντες και εχορτάσθησαν (Μτ. 14:20) και στη συνέχεια ακολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα. Χορωδία από την Ουκρανία, φορώντας τις τοπικές παραδοσιακές φορεσιές τους, απέδωσε τραγούδια της πατρίδας τους. Φοιτητές του Ελληνικού Τμήματος του πανεπιστημίου Hankuk University of Foreign Studies (HUFS) μας τραγούδησαν δύο όμορφα ελληνικά τραγούδια. Αιθίοπες χόρεψαν και έψαλλαν κατά τα τοπικά τους έθιμα. Κορεάτες χορευτές χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς Samulnori με την συνοδεία τεσσάρων μουσικών κορεατικών οργάνων. Την όλη εκδήλωση έκλεισε η Βικτώρια, ένα κοριτσάκι 12 χρονών, όπου με την μελωδικότατη φωνή της συνγκίνησε όλους.

Κάπως έτσι, αργά το απόγευμα, το αναστάσιμο πανηγύρι στην εν Κορέα Εκκλησία άρχισε να τελειώνει. Ο Σεβασμιώτατος κλείνοντας την όλη εκδήλωση μας ευχήθηκε, για μια ακόμη φορά, το Χριστός Ανέστη (**Χριστοκεσό Πουχοαλχασιοσουμνιντά**) σε όλες της διαλέκτους των ανθρώπων που συνεόρταζαν και συνπανηγύριζαν μαζί μας, ευχόμενος το ανέσπερο φως, που ανέβλυσε από το Κενόν Μημείον να φωτίζει και να κατευθύνει τα διαβήματά μας εις παν έργον αγαθόν.

Αρχιμ. Πορφύριος Κονίδης

Σεούλ Κορέας

Πηγή: ierapostoles.gr